2020 m. spalio 20 d., antradienis

P9_TA(2020)0274

Skaitmeninių paslaugų aktas ir su pagrindinėmis teisėmis susiję klausimai

2020 m. spalio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Skaitmeninių paslaugų akto ir su pagrindinėmis teisėmis susijusių klausimų (2020/2022(INI))

(2021/C 404/03)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutartį, visų pirma į jos 2 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV), ypač į jos 16 ir 114 straipsnius,

— atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją, ypač į jos 6, 7, 8, 11, 13, 21, 22, 23, 24, 26, 38 ir 47 straipsnius,

— atsižvelgdamas į 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) ([1]),

— atsižvelgdamas į 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas, BDAR) ([2]),

— atsižvelgdamas į 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) ([3]),

— atsižvelgdamas į 2018 m. lapkričio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2018/1808, kuria, atsižvelgiant į kintančias rinkos realijas, iš dalies keičiama Direktyva 2010/13/ES dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo (Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyva) ([4]),

— atsižvelgdamas į 2019 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2019/790 dėl autorių teisių ir gretutinių teisių bendrojoje skaitmeninėje rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 96/9/EB ir 2001/29/EB ([5]) (Direktyva dėl autorių teisių),

— atsižvelgdamas į 2018 m. kovo 1 d. Komisijos rekomendaciją (ES) 2018/334 dėl veiksmingų kovos su neteisėtu turiniu internete priemonių ([6]),

— atsižvelgdamas į Europolo 2018 m. rugsėjo 18 d. Organizuoto nusikalstamumo internete grėsmės vertinimo ataskaitą (IOCTA),

— atsižvelgdamas į atitinkamą Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisprudenciją,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 54 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto ir Kultūros ir švietimo komiteto nuomones,

— atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto pranešimą (A9-0172/2020),

---

([1]) OL L 178, 2000 7 17, p. 1.
([2]) OL L 119, 2016 5 4, p. 1.
([3]) OL L 201, 2002 7 31, p. 37.
([4]) OL L 303, 2018 11 28, p. 69.
([5]) OL L 130, 2019 5 17, p. 92.
([6]) OL L 63, 2018 3 6, p. 50.

2020 m. spalio 20 d., antradienis

A. kadangi sėkmingos ir tvirtos ES skaitmeninių paslaugų politikos pagrindą turi sudaryti pagrindinės teisės, pavyzdžiui, privatumo ir asmens duomenų apsauga, nediskriminavimo principas, saviraiškos laisvė ir informacijos laisvė; kadangi šias teises reikia aiškinti ir pagal įstatymo raidę, ir pagal naudojimosi jomis dvasią;

B. kadangi nuo tada, kai prieš 20 metų buvo priimta Elektroninės prekybos direktyva, skaitmeninių paslaugų rūšys ir skaitmeninių paslaugų teikėjų funkcijos labai pasikeitė;

C. kadangi naudotojų pasitikėjimą gali įgyti tik tos skaitmeninės paslaugos, kurias teikiant yra gerbiamos naudotojų pagrindinės teisės, taip užtikrinant ne tik naudojimąsi paslaugą, bet ir konkurencinį įmonių pranašumą, ir jų verslo modelių stabilumą;

D. kadangi duomenų apsaugos taisyklės, taikomos visiems skaitmeninių paslaugų teikėjams ES teritorijoje, neseniai buvo atnaujintos ir visoje ES suderintos su Bendruoju duomenų apsaugos reglamentu; kadangi elektroninių ryšių, apimančių dalį skaitmeninių paslaugų, privatumo taisyklės yra išdėstytos direktyvoje dėl e. privatumo ir elektroninių ryšių ir šiuo metu yra peržiūrimos;

E. kadangi naudojantis pažangiomis technologijomis įvairaus pobūdžio vartotojų sukurto turinio, kuris platinamas arba kurio paslaugos teikiamos naudojantis interneto platformomis, įskaitant debesijos paslaugas, kiekis proporcingai didėjo precedento neturinčiu tempu; kadangi turinys apima neteisėtą turinį, pavyzdžiui, vaikų seksualinį išnaudojimą internete, ir turinį, kuris nors ir teisėtas, bet gali būti žalingas visuomenei ir demokratijai, pavyzdžiui, dezinformaciją apie kovos su COVID-19 būdus;

F. kadangi pastaraisiais metais internete ėmė vis labiau plisti neapykantos kurstymas ir dezinformacija, nes asmenys ir destruktyvūs subjektai naudojasi interneto platformomis didindami susiskaidymą, kuris, savo ruožtu, išnaudojamas politiniams tikslams; kadangi diskriminacinis neapykantos kurstymas, patyčios, grasinimai ir kaltinimai internete dažnai būna nukreipti prieš moteris, kitos odos spalvos asmenis, asmenis, priklausančius arba laikomus priklausančiais etinėms arba kalbinėms mažumoms ir LGBTIQ asmenis;

G. kadangi prie šios tendencijos prisidėjo interneto platformos, kurių verslo modelis grindžiamas naudotojų duomenų rinkimu ir analize, siekiant sukurti daugiau srauto ir „paspaudimų“, ir savo ruožtu – daugiau profiliavimo duomenų, taigi ir daugiau pelno; kadangi dėl to išplinta sensacingas turinys; kadangi neapykantos kurstymas ir dezinformacija kenkia viešajam interesui, nes trikdo pagarbų ir sąžiningą viešą diskursą ir kelia grėsmę visuomenės saugumui, nes taip gali būti įžiebtas realus smurtas; kadangi kova su šiuo turiniu itin svarbi siekiant užtikrinti pagarbą pagrindinėms teisėms ir apginti teisinę valstybę bei demokratiją ES;

H. kadangi socialiniuose tinkluose ir kitose turinio platinimo platformose naudojami profiliavimo metodai, skirti jų turiniui ir reklamai, nukreipti ir platinti; kadangi pagal asmenų skaitmeninius pėdsakus renkami duomenys, gali būti renkami taip, kad juos išanalizavus ir ypač sujungus su kitais duomenų rinkiniais, būtų galima išgauti labai intymią ir labai didelio tikslumo asmeninę informaciją; kadangi „Cambridge Analytica“ ir „Facebook“ skandalai atskleidė, kaip politinė reklama, kartais net kartu su specialiai parengta dezinformacija, buvo itin tiksliai nukreipiama kai kuriems rinkėjams, taigi matyti, kokį pavojų kelia interneto platformose vykdomos neskaidrios duomenų tvarkymo operacijos;

I. kadangi automatizuoti algoritmai, priimantys sprendimą, kaip tvarkyti, teikti pirmenybę, platinti ir šalinti trečiųjų šalių turinį interneto platformose, taip pat per politines ir rinkimų kampanijas, dažnai atkuria esamus diskriminacinius visuomenės modelius, todėl kyla didelė pakartotinės diskriminacijos rizika; kadangi plačiai paplitęs algoritmų naudojimas turiniui šalinti ar blokuoti taip pat kelia susirūpinimą dėl atitikties teisinės valstybės principui ir dėl jo kyla klausimų dėl teisėtumo, legitimumo bei proporcingumo;

J. kadangi nedidelis skaičius daugiausia ne Europos paslaugų teikėjų turi didelę įtaką rinkoje ir, kontroliuodamos informacijos, paslaugų ar prekių pateikimą, daro poveikį asmenų teisėms ir laisvėms, visuomenei ir demokratijai, taigi

taip pat gali daryti didžiulę įtaką visų valstybių narių ir jų piliečių veiklai; kadangi šių platformų sprendimai gali turėti ilgalaikių padarinių saviraiškos ir informacijos laisvei, taip pat žiniasklaidos laisvei bei pliuralizmui;

K. kadangi politinis požiūris į kovą su neteisėtu turiniu internete ES iki šiol buvo iš esmės orientuotas į savanorišką bendradarbiavimą ir teismų sankcionuotą turinio pašalinimą, tačiau vis daugiau valstybių narių priima nacionalinės teisės aktus, kuriais siekiama kovoti su neteisėtu turiniu, bet tai daroma nedarniai; kadangi nuostatos dėl tam tikrų rūšių neteisėto turinio buvo įtrauktos į neseniai ES lygiu priimtus sektorinius teisės aktus;

L. kadangi vien platformų savireguliacijos metodas neužtikrina tinkamo skaidrumo, atskaitomybės ir priežiūros; kadangi laikantis tokio požiūrio valdžios institucijos, pilietinė visuomenė ir naudotojai nei tinkamai informuojami, kaip tos platformos reaguoja į neteisėtą turinį bei veiklą ir į turinį, kuriuo pažeidžiamos jų sutartinės sąlygos, nei kaip jos apskritai kuruoja turinį;

M. kadangi toks požiūris neužtikrina pagrindinių teisių laikymosi ir gali susiklostyti padėtis, kai teismų pareigos iš dalies perduodamos privatiems subjektams, o tai kelia riziką, kad gali būti kišamasi į teisę naudotis saviraiškos laisve;

N. kadangi reguliavimo priežiūra ir stebėjimas ES vykdomas pagal konkrečius sektorius; kadangi būtų naudinga užtikrinti tolesnį ir visapusiškesnį įvairių priežiūros įstaigų koordinavimą visoje ES;

O. kadangi trūksta patikimų palyginamų viešųjų duomenų apie neteisėto ir žalingo turinio internete paplitimą, pranešimus dėl jo, teismų sankcionuotą arba taikant savireguliavimo procedūras vykdomą jo pašalinimą ir apie veiksmus, kurių imasi kompetentingos institucijos, atsiranda skaidrumo ir atskaitomybės trūkumas tiek privačiame, tiek viešajame sektoriuje; kadangi nepakanka informacijos apie platformų ir interneto svetainių naudojamus algoritmus ir apie tai, kaip platformos sprendžia klaidingo turinio pašalinimo klausimą;

P. kadangi vaikų seksualinis išnaudojimas internete yra viena iš neteisėto turinio formų, kurią lemia technologinė plėtra; kadangi didžiulis internete platinamos vaikų seksualinio išnaudojimo medžiagos kiekis kelia rimtų sunkumų nustatant ir tiriant šiuos atvejus ir, svarbiausia, identifikuojant šių nusikaltimų aukas; kadangi, Europolo duomenimis, per praėjusius metus JAV įsikūrusiai organizacijai NCMEC pateiktų ataskaitų apie internetu platinamą vaikų seksualinio išnaudojimo medžiagą skaičius padidėjo 106 proc.;

Q. kadangi, remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (ESTT) praktika, turinys turėtų būti pašalintas valstybės narės teismo sprendimu; kadangi prieglobos paslaugų teikėjai gali pasinaudoti automatinėmis paieškos priemonėmis ir technologijomis, kad nustatytų pašalintų turinį, kuris yra lygiavertis anksčiau neteisėtu paskelbtam turiniui, tačiau neprivalo vykdyti bendrą savo saugomos informacijos stebėseną arba aktyviai domėtis faktais ar aplinkybėmis, rodančiais, kad veikla yra neteisėta, kaip nurodyta Direktyvos 2000/31/EB 15 straipsnio 1 dalyje;

R. kadangi patikima elektroninė atpažintis yra elementari priemonė, užtikrinanti saugią prieigą prie skaitmeninių paslaugų ir galimybę elektronines operacijas vykdyti saugiau; kadangi tarpvalstybinio pripažinimo tikslais apie elektroninės atpažinties sistemas pagal Reglamentą (ES) Nr. 910/2014 ([7]) (eIDAS reglamento) kol kas Komisijai pranešė tik 15 valstybių narių;

S. kadangi internetas ir interneto platformos tebėra pagrindinė teroristų grupuočių veiklos vieta ir yra naudojami propagandai skleisti, asmenims verbuoti ir savo veiklai viešinti;

([7]) 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 910/2014 dėl elektroninės atpažinties ir elektroninių operacijų patikimumo užtikrinimo paslaugų vidaus rinkoje, kuriuo panaikinama Direktyva 1999/93/EB (OL L 257, 2014 8 28, p. 73).

2020 m. spalio 20 d., antradienis

1. mano, kad veikiančios bendrosios skaitmeninės rinkos visuomeninė ir ekonominė nauda ES ir jos valstybėms narėms yra akivaizdi; palankiai vertina šią naudą, ypač geresnę prieigą prie informacijos ir didesnę saviraiškos laisvę; pabrėžia svarbią pareigą užtikrinti sąžiningą skaitmeninę ekosistemą, kurioje būtų gerbiamos Sutartyse ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje įtvirtintos pagrindinės teisės, ypač saviraiškos bei informacijos laisvė, nediskriminavimas, žiniasklaidos laisvė ir pliuralizmas, privatumas ir duomenų apsauga, ir būtų užtikrinta naudotojų apsauga internete; pabrėžia, kad teisėkūros ir kitos reguliavimo priemonės bendrojoje skaitmeninėje rinkoje, kuriomis siekiama užtikrinti, kad būtų laikomasi šios pareigos, turėtų būti griežtai apribotos tik tuo, kas būtina; primena, kad turinio pašalinimo mechanizmų naudojimas netaikant tinkamo proceso garantijų pažeidžia Europos žmogaus teisių konvencijos 10 straipsnį;

2. primygtinai ragina Komisiją patvirtinti visapusišką ir pritaikytą reguliavimo metodą, kad būtų galima įveikti visus interneto ir ne interneto sričių skirtumus ir sunkumus, susijusius su subjektų ir internete teikiamų paslaugų įvairove; atsižvelgdamas į tai mano, kad būtina taikyti skirtingus neteisėto ir teisėto turinio reguliavimo metodus; pabrėžia, kad su neteisėtu turiniu ir nusikaltimais, kuriems galimybes sudarė kibernetinė erdvė, turėtų būti kovojama taip pat griežtai ir remiantis tais pačiais teisiniais principais bei užtikrinant tas pačias garantijas, kaip su neteisėtu turiniu ir nuskalstamu elgesiu ne internete; primena, kad E. prekybos direktyva apima internetinių paslaugų vidaus rinkoje teisinę sistemą, kuria remiantis reglamentuojamas turinio valdymas;

3. mano, kad, siekiant kovoti su nusikaltimais ir pagrindinių teisių pažeidimais, neteisėtą turinį būtina šalinti nedelsiant ir nuosekliai; mano, kad savanoriškais elgesio kodeksais šis klausimas sprendžiamas tik iš dalies;

4. ragina skaitmeninių paslaugų teikėjus šalinti turinį iš interneto atsargiai, proporcingai ir nediskriminuojant, taip pat visomis aplinkybėmis tinkamai atsižvelgiant į pagrindines naudotojų teises ir į didžiulę saviraiškos ir informacijos laisvės svarbą atviroje ir demokratinėje visuomenėje, kad būtų išvengta turinio, kuris nėra neteisėtas, pašalinimo; prašo skaitmeninių paslaugų teikėjų, kurie savo iniciatyva nori apriboti tam tikrą teisėtą savo naudotojų turinį, apsvarstyti galimybę tokį turinį ženklinti, užuot jį šalinus iš interneto, ir suteikti naudotojams galimybę prisiimti atsakomybę už prieigą prie tokio turinio;

5. laikosi pozicijos, kad Skaitmeninių paslaugų akte bet kokia teisiškai nustatyta turinio pašalinimo priemonė turėtų būti taikoma tik neteisėtam turiniui, apibrėžtam ES arba nacionalinės teisės aktuose, ir kad teisės akto tekste neturėtų būti jokių teisiniu požiūriu neapibrėžtų sąvokų, nes taip interneto platformos patirs teisinį netikrumą ir kils rizika pagrindinėms teisėms ir žodžio laisvei;

6. tačiau pripažįsta, kad probleminė elgsena skatinama ir dabartinėje skaitmeninėje ekosistemoje, pavyzdžiui, informacija itin tiksliai nukreipiama pagal savybes, kurios atskleidžia asmens fizines arba psichologines silpnybes, neapykantos kurstymas, rasistinis turinys ir dezinformacija, naujos problemos, pavyzdžiui, organizuotas piktnaudžiavimas keliomis platformomis ir algoritmų kuriamos paskyros arba manipuliuojamas interneto turinys; susirūpinęs pažymi, kad kai kurie verslo modeliai pagrįsti naudotojams pateikiamu sensacingu ir poliarizuojančiu turiniu, siekiant padidinti jų ekrano laiką, kad interneto platformos uždirbtų daugiau pelno; pabrėžia tokių verslo modelių neigiamą poveikį pagrindinėms asmenų teisėms ir visai visuomenei; ragina interneto platformas laikytis skaidrios monetizavimo politikos;

7. todėl pabrėžia, kad tokio žalingo turinio skleidimas internete turėtų būti ribojamas; yra tvirtai įsitikinęs, kad šiuo požiūriu itin svarbūs žiniasklaidos priemonių naudojimo raštingumo įgūdžiai, naudotojų vykdoma jiems siūlomo turinio kontrolė ir visuomenės prieiga prie aukštos kokybės turinio ir švietimo; todėl palankiai vertina Komisijos iniciatyvą sukurti Europos skaitmeninės žiniasklaidos observatoriją, kuri padėtų teikti nepriklausomas faktų tikrinimo paslaugas, didintų visuomenės žinias apie internete skleidžiamą dezinformaciją ir padėtų už skaitmeninės žiniasklaidos stebėseną atsakingoms valdžios institucijoms;

8. ragina Komisiją ir valstybes nares remti nepriklausomos ir visuomeninės žiniasklaidos priemones ir švietimo iniciatyvas žiniasklaidos priemonių naudojimo raštingumo srityje ir tikslines informacijos sklaidos pilietinei visuomenei kampanijas; pažymi, kad ypač daug dėmesio reikėtų skirti žalingam turiniui, kuris yra skirtas internetu besinaudojantiems nepilnamečiams, ypač į juos nukreiptoms kibernetinėms patyčioms, lytiniam priekabiavimui, pornografijai, smurtui ir savęs žalojimui;

9. pažymi, kad asmens veikla internete suteikia gilių įžvalgų apie jo asmenybę ir leidžia ja manipuliuoti, todėl bendras ir beatodairiškas asmens duomenų apie kiekvieną naudojimąsi skaitmenine paslauga rinkimas neproporcingai pažeidžia teisę į privatumą ir asmens duomenų apsaugą; visų pirma atkreipia dėmesį į galimą neigiamą itin tiksliai nukreiptos ir su elgsena susietos reklamos ir asmenų, ypač nepilnamečių ir pažeidžiamų grupių, vertinimo poveikį, kadangi yra kišamasi į asmens privatų gyvenimą, todėl kyla klausimų dėl duomenų rinkimo ir naudojimo tikslinės reklamos, produktų ar paslaugų siūlymo ar kainų nustatymo tikslais; patvirtina, kad naudotojų teisė nebūti plačiai sekamiems naudojantis skaitmeninėmis paslaugomis įtraukta į Bendrąjį duomenų apsaugos reglamentą (toliau – BDAR) ir turėtų būti tinkamai užtikrinama visoje ES; pažymi, kad Komisija savo pasiūlyme reglamento dėl teisės į privatų gyvenimą ir asmens duomenų apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (2017/0003(COD)) pasiūlė sudaryti galimybę nesirinkti tikslinio turinio kuravimo;

10. mano, kad klaidinanti arba neaiški politinė reklama priklauso atskirai internete kylančios grėsmės grupei, nes ji daro įtaką pagrindiniams mechanizmams, leidžiantiems veikti demokratinei visuomenei, ypač kai turinį remia trečiosios šalys, įskaitant užsienio subjektus; pabrėžia, kad profiliavimą plačiai naudojant itin tiksliam informacijos nukreipimui politiniais tikslais siekiant manipuliuoti balsavimu, galima stipriai pakirsti demokratijos pagrindus; todėl ragina skaitmeninių paslaugų teikėjus imtis būtinų priemonių, kad būtų nustatytas ir paženklintas socialinių tinklų botų įkeltas turinys, ir tikisi, kad Komisija pateiks gaires dėl tokių įtikinėjimo skaitmeninių technologijų naudojimo per rinkimines kampanijas ir įgyvendinant politinės reklamos politiką; atsižvelgdamas į tai ragina apmokėtos politinės reklamos rodymui nustatyti griežtus skaidrumo reikalavimus;

11. mano, kad norint reaguoti į pažeidimus, neteisėtą turinį, ypač susijusį su vaikais ir teroristiniu turiniu, būtina nedelsiant ir nuosekliai šalinti ir turi būti nustatytos pagrindinių teisių apsaugos nuo pažeidimų priemonės, pavyzdžiui, užtikrintas proceso skaidrumas, teisė skųsti sprendimus ir naudotis veiksmingomis teisminėmis teisių gynimo priemonėmis; mano, kad savanoriškais elgesio kodeksais ir sutartinių paslaugų sutarčių sąlygomis vykdymas užtikrinamas nepakankamai ir kad pasitvirtino, jog šis klausimas sprendžiamas tik iš dalies; pabrėžia, kad atsakomybė už teisės nuostatų vykdymo užtikrinimą, sprendimus dėl veiklos internete teisėtumo ir nurodymus prieglobos paslaugų teikėjams pašalinti neteisėtą turinį arba panaikinti prieigą prie jo, visų pirma, tenka nepriklausomoms kompetentingoms institucijoms;

12. pripažįsta, kad nors tam tikrų rūšių turinio neteisėtą pobūdį galima lengvai nustatyti, priimti sprendimą dėl kitų rūšių turinio yra sudėtingiau, nes tam reikia atsižvelgti į kontekstą; įspėja, kad automatinės priemonės negali atlikti kritinės analizės ir tinkamai įvertinti konkrečių turinio elementų konteksto svarbos, dėl to gali būti be reikalo pašalintas turinys ir pakenkta saviraiškos laisvei bei galimybei susipažinti su įvairią informaciją, įskaitant politinėmis pažiūromis, taigi dėl to gali atsirasti cenzūra; pabrėžia, kad paslaugų teikėjų, jų darbuotojų arba rangovų atliekama automatinių ataskaitų peržiūra ne visai išsprendžia šią problemą, ypač jei ji perduodama privatiems rangovams, kurie nėra nei pakankamai nepriklausomi ar atskaitingi, nei turi pakankamai kvalifikacijos;

13. susirūpinęs pastebi, kad neteisėtas turinys internete gali būti lengvai ir greitai padaugintas, dėl to jo neigiamas poveikis per labai trumpą laiką gali labai padidėti; tačiau mano, kad Skaitmeninių paslaugų akte neturėtų būti nustatytos pareigos prieglobos paslaugų teikėjams ar kitiems techniniams tarpininkams taikyti automatines turinio moderavimo priemones;

14. primena, jog nepakanka, kad neteisėtą turinį internete pašalintų interneto platformos, bet reikėtų, kad nusikalstamos veikos atvejais teisėsaugos ir teisminės institucijos taip pat imtųsi tolesnių veiksmų; ragina Komisiją apsvarstyti galimybę įpareigoti interneto platformas, gavus faktinių žinių apie sunkius nusikaltimus, apie juos pranešti kompetentingai institucijai; atsižvelgdamas į tai, mano, kad kai kuriose valstybėse narėse pagrindinė problema yra ne tik neišspręstos bylos, bet ir tai, kad bylos neiškeliamos; ragina pašalinti kliūtis kompetentingoms institucijoms teikti skundus; yra įsitikinęs, kad, atsižvelgiant į interneto be sienų pobūdį ir spartų neteisėto turinio platinimą internete turėtų būti gerinamas paslaugų teikėjų ir nacionalinių kompetentingų institucijų bendradarbiavimas, taip pat nacionalinių kompetentingų institucijų tarpvalstybinis bendradarbiavimas, pagrįstas būtinumo ir proporcingumo principais; šiuo atžvilgiu pabrėžia, kad reikia laikytis ES teisinės tvarkos ir nustatytų tarpvalstybinio bendradarbiavimo bei tarpusavio pasitikėjimo principų; ragina

valstybes nares aprūpinti savo teisėsaugos ir teismines institucijas reikalingais ekspertiniais ir kitais ištekliais bei priemonėmis, kad jos galėtų veiksmingai kovoti su augančiu atvejų, susijusių su neteisėtu turiniu internete, skaičiumi, taip pat parengti ginčų dėl interneto turinio pašalinimo sprendimo priemones ir sutvirtinti teisę kreiptis į teismą skaitmeninių paslaugų srityje;

15. pabrėžia, kad konkretus turinys gali būti laikomas neteisėtu vienoje valstybėje narėje ir jam taikoma teisė į saviraiškos laisvę kitoje; pabrėžia, kad siekiant apsaugoti žodžio laisvės standartus, išvengti įstatymų kolizijos, nepagrįsto ir neveiksmingo geografinio blokavimo ir siekti suderintos bendrosios skaitmeninės rinkos, neturėtų būti reikalaujama, kad prieglobos paslaugų teikėjai pašalintų informaciją, kuri yra teisėta jų įsisteigimo arba jų teisinio atstovo nuolatinio gyvenimo ar įsisteigimo valstybėje narėje, arba panaikintų prieigą prie tos informacijos; primena, kad nacionalinėms valdžios institucijoms leidžiama pašalinti turinį įgyvendinant nepriklausomų kompetentingų institucijų sprendimus dėl jų teritorijoje įsteigtų paslaugų teikėjų; mano, kad reikia stiprinti valstybių narių bendradarbiavimo mechanizmus, pirmiausia remiant Komisijai ir atitinkamoms Europos Sąjungos agentūroms; ragina valstybes nares užmegzti struktūruotą dialogą, kad būtų galima įvertinti konkrečių rūšių turinio riziką ir nustatyti galimus tokios rizikos vertinimo skirtumus valstybėse narėse;

16. pabrėžia, kad neteisėtas turinys turėtų būti pašalintas iš jo prieglobos vietos ir kad iš subjektų, kurie tik suteikia prieigą, neturėtų būti reikalaujama blokuoti prieigą prie tokio turinio;

17. yra tvirtai įsitikinęs, kad dabartinė skaitmenines paslaugas reglamentuojanti ES teisinė sistema turėtų būti atnaujinta siekiant spręsti sunkumus, kurių kelia valstybių narių tvarkos skirtumai ir naujos technologijos, pavyzdžiui, pasitikėjimas profiliavimu ir naudojantis algoritmais priimtų sprendimų skverbimasis į visas gyvenimo sritis, taip pat užtikrinti teisinį aiškumą bei pagarbą pagrindinėms teisėms, ypač saviraiškos laisvę ir teisę į privatumą užtikrinant apsaugą ir ateityje, nes technologijos vystosi labai sparčiai;

18. teigiamai vertina Komisijos įsipareigojimą parengti suderintą strategiją, pagal kurią būtų sprendžiami skaitmeninių paslaugų teikėjų, įskaitant interneto tarpininkus, pareigų klausimai, siekiant išvengti vidaus rinkos susiskaidymo ir nenuoseklaus teisės aktų vykdymo užtikrinimo; ragina Komisiją pasiūlyti veiksmingiausius ir naudingiausius visai vidaus rinkai skirtus sprendimus, kartu išvengiant naujos administracinės naštos ir užtikrinant, kad bendroji skaitmeninė rinka liktų atvira, teisinga, saugi ir konkurencinga visiems jos dalyviams; pabrėžia, kad skaitmeninių paslaugų teikėjų atsakomybės tvarkos reforma turi būti proporcinga, neturi būti nepalanki mažiems ir vidutiniams paslaugų teikėjams ir neturi nepagrįstai riboti inovacijų bei galimybės susipažinti su informacija;

19. mano, kad tokia reforma turėtų būti grindžiama galiojančiais ES teisės aktais, ypač Bendruoju duomenų apsaugos reglamentu, šiuo metu peržiūrima Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių, ir visiškai jų laikantis ir kad turi būti paisoma kitiems konkretiems sektoriams skirtų teisės aktų, pavyzdžiui, Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyvos, viršenybės; pabrėžia, kad e. prekybos taisyklių modernizavimas gali paveikti pagrindines teises; todėl ragina Komisiją savo poziciją formuoti itin atidžiai ir į peržiūrą įtraukti tarptautinius žmogaus teisių standartus;

20. pabrėžia, kad atskirų naudotojų gebėjimas praktiškai suprasti, kaip veikia sudėtingos duomenų ekosistemos, ir jose rasti reikiamus duomenimis, taip pat gebėjimas nustatyti, ar informacija, kurią jie gauna, bei paslaugos, kuriomis naudojasi, yra suteikiamos tokiomis pačios sąlygomis kaip kitiems naudotojams, yra labai ribotas; todėl ragina Komisiją Skaitmeninių paslaugų akte ypač daug dėmesio skirti skaidrumui ir nediskriminavimui;

21. primygtinai reikalauja, kad Skaitmeninių paslaugų aktu būtų siekiama užtikrinti aukštą internetinių paslaugų teikimo skaidrumo lygį ir tai, kad skaitmeninėje aplinkoje nebūtų diskriminuojama; pabrėžia, kad norint užtikrinti algoritmų naudojimo teisėtumą turi būti nustatyta ne tik patikima teisės aktų sistema, kuria būtų saugomas privatumas ir asmens duomenys, bet ir interneto platformų pareigos; todėl ragina Komisiją parengti E. prekybos direktyva pagrįstą tvarką, pagal kurią būtų aiškiai apibrėžta paslaugų teikėjų atsakomybė reaguoti į riziką, su kuria susiduria jų naudotojai, apsaugoti jų teises ir nustatyti algoritmų skaidrumo ir paaiškinamumo pareigą, sankcijas, kuriomis būtų užtikrinamas tokių pareigų vykdymas, žmogaus įsikišimo galimybę ir kitas priemones, pavyzdžiui, kasmetinius nepriklausomus auditus ir specialų testavimą nepalankiausiomis sąlygomis siekiant padėti laikytis reikalavimų ir užtikrinti, kad jų būtų laikomasi;

22. pabrėžia, kad, kaip teikiant paslaugas ne internete, kai kurie skaitmeninių paslaugų teikėjai turi galėti vienareikšmiškai nustatyti naudotojų tapatybę; atkreipia dėmesį į tai, kad dažnai vienkartinio prisijungimo metu registruojantis prie paslaugos, skaitmeninių paslaugų teikėjai be reikalo renka tokius asmens duomenis, kaip mobiliojo telefono numeris; pabrėžia, kad BDAR aiškiai aprašytas duomenų kiekio mažinimo principas, taigi renkami tik tie duomenys, kurie būtini tikslui pasiekti; rekomenduoja reikalauti, kad dominuojančią padėtį rinkoje užimančios vieno prisijungimo principu veikiančią paslaugą palaikančios interneto platformos, remtų ir bent vieną atvirojo standarto sistemą, veikiančią bet kokia programa nuskaitomo formato, decentralizuotu ir sąveikiu pagrindu;

23. pabrėžia, kad atvejais, kai reikalingas tam tikros rūšies oficialus tapatybės nustatymas ne internetu, reikia sukurti lygiavertę saugią internetinę elektroninės atpažinties sistemą; pažymi, kad tapatybės nustatymą internete galima pagerinti įgyvendinant eIDAS reglamente įtvirtintas nuostatas dėl tarpvalstybinės elektroninės atpažinties sąveikumo visoje Europos Sąjungoje; prašo Komisijos apsvarstyti galimybes sukurti privačioms vieno prisijungimo principu veikiančioms sistemoms alternatyvią bendrą Europos prisijungimo sistemą ir nustatyti skaitmeninių paslaugų teikėjų pareigą visada pirma pasiūlyti prisijungimo rankiniu būdu galimybę; pabrėžia, kad ši paslauga turėtų būti plėtojama taip, kad prisijungimo teikėjui rinkti atpažįstamus prisijungimo duomenis techniškai būtų neįmanoma, o surinktų duomenų būtų kuo mažiau; todėl rekomenduoja Komisijai taip pat išnagrinėti galimybę sukurti skaitmeninių paslaugų naudotojų, ypač nepilnamečių, patikros sistemą, siekiant užtikrinti asmens duomenų apsaugą ir amžiaus patikrą, kuri nebūtų naudojama komerciniais tikslais ir nebūtų taikoma naudotojams sekti įvairiose interneto svetainėse; pabrėžia, kad šios prisijungimo ir tikrinimo sistemos turėtų būti taikomos tik skaitmeninėms paslaugoms, kurioms būtinas tapatybės nustatymas, slaptažodis arba amžiaus patikrinimas; primena, jog valstybės narės ir Sąjungos institucijos turi užtikrinti, kad elektroninė atpažintis būtų saugi, skaidri, tvarkytų tik naudotojo tapatybei nustatyti būtinus duomenis, būtų naudojama tik teisėtais tikslais ir nebūtų naudojama komerciniais tikslais, taip pat kad nebūtų naudojama siekiant bendrai suvaržyti prieigą prie interneto arba naudotojus sekti įvairiose interneto svetainėse;

24. mano, kad būtina ES lygmeniu visiškai suderinti ir išaiškinti taisykles dėl atsakomybės, siekiant užtikrinti, kad visoje ES būtų gerbiamos pagrindinės naudotojų teisės ir laisvės; mano, kad tokiose taisyklėse tarpininkus, kurie faktiškai nežino apie jų platformose vykdomą neteisėtą veiklą arba skelbiamą neteisėtą informaciją, reikėtų atleisti nuo atsakomybės; reiškia susirūpinimą dėl to, kad neseniai priimti nacionaliniai teisės aktai, kuriais kovojama su neapykantos kurstymu ir dezinformacija, lemia didesnę taisyklių fragmentaciją ir mažesnį pagrindinių teisių apsaugos lygį ES;

25. šiuo tikslu ragina pateikti pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, kuriais būtų užtikrinamas bendrosios skaitmeninės rinkos atvirumas ir konkurencingumas, nustatant suderintus reikalavimus, kad skaitmeninių paslaugų teikėjai taikytų veiksmingas, nuoseklias, skaidrias ir sąžiningas procedūras ir procedūrines apsaugos priemones neteisėtam turiniui pašalinti, atsižvelgiant į nacionalinę ir Europos teisę, be kita ko taikant suderintą pranešimo ir veiksmų procedūrą;

26. atsižvelgdamas į tai mano, kad itin svarbu interneto platformoms nustatyti aiškias taisykles, reikalavimus ir apsaugos priemones, susijusias su atsakomybe dėl trečiųjų šalių turinio; siūlo nustatyti bendrą reguliavimo tvarką, siekiant veiksmingai nustatyti ir pašalinti neteisėtą turinį;

27. pabrėžia, kad taisykles dėl pranešimo ir veiksmų mechanizmų turėtų papildyti reikalavimai platformoms imtis konkrečių priemonių, kurios būtų proporcingos jų veiklos aprėpčiai ir jų veiklos bei techniniams pajėgumams, siekiant veiksmingai spręsti neteisėto turinio jiems teikiant paslaugas problemą; todėl siūlo, kai technologiniu požiūriu įmanoma, remiantis pakankamai pagrįstais nepriklausomų kompetentingų valdžios institucijų nurodymais ir visapusiškai atsižvelgiant į konkrečias turinio aplinkybes, reikalauti, kad skaitmeninių paslaugų teikėjai vykdytų periodines atskirų turinio dalių, kurias teismas jau pripažino neteisėtomis, paieškas, su sąlyga, kad informacijos, susijusios su tokiu draudimu, stebėsena ir paieška apsiribotų informacija, kuria perduodama informacija, kurios turinys iš esmės lieka nepakitęs, palyginti su turiniu, dėl kurio buvo konstatuotas neteisėtumas, ir kuriame yra elementai, nurodyti draudime, ir kurie, vadovaujantis 2019 m. spalio 3 d. Teisingumo Teismo sprendimu byloje C-18/18 ([8]), yra tapatūs turiniui arba jam lygiaverčiai, kad prieglobos paslaugų teikėjui nereikėtų atlikti nepriklausomo tokio turinio įvertinimo;

([8]) 2019 m. spalio 3 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Eva Glawischnig-Piesczek prieš Facebook Ireland Limited*, C-18/18, ECLI:EU:C:2019:821.

2020 m. spalio 20 d., antradienis

28. mano, kad konkrečių priemonių pasirinkimas turėtų būti paliktas platformoms; remia subalansuotą požiūrį, pagrįstą dialogu su suinteresuotaisiais subjektais ir platformų patiriamos rizikos vertinimu, ir aiškią atsakomybės grandinę siekiant išvengti nereikalingos reguliavimo naštos platformoms ir nereikalingų bei neproporcingų pagrindinių teisių, visų pirma saviraiškos laisvės, galimybės susipažinti su informacija, įskaitant politines idėjas, ir teisės į privatumą, apribojimų; pabrėžia, kad tam tikros pareigos gali būti išsamiau apibrėžtos sektorių teisės aktuose; pabrėžia, kad jokia šiuo tikslu įdiegta priemonė negali būti nei *de jure*, nei *de facto* laikoma bendru stebėsenos reikalavimu;

29. pabrėžia, kad, be kontrapranešimo procedūrų, reikia nustatyti tinkamas apsaugos priemones ir procedūrines pareigas, įskaitant reikalavimą dėl žmogaus vykdomos priežiūros ir tikrinimo, norint užtikrinti tinkamą procesą ir siekiant sudaryti galimybę turinio savininkams ir įkėlėjams tinkamai ir laiku ginti savo teises ir užtikrinti, kad sprendimai dėl pašalinimo ar blokavimo būtų teisėti, tikslūs, tinkamai pagrįsti, jais būtų apsaugomi naudotojai ir gerbiamos pagrindinės teisės; pabrėžia, kad asmenys, kurie sistemiškai ir pakartotinai teikia klaidingus pranešimus arba jais piktnaudžiauja, turi sulaukti sankcijų; primena, kad, be kontrapranešimų procedūrų ir neteisminio ginčų sprendimo, kurį atlieka platformos pagal vidaus skundų nagrinėjimo sistemą, turėtų būti palikta galimybė pasinaudoti veiksmingomis teisminėmis teisių gynimo priemonėmis, taip užtikrinant teisę į veiksmingą teisių gynimą;

30. pritaria tam, kad dabartinė ribotos atsakomybės už turinį sistema ir kilmės šalies principas būtų išsaugoti, tačiau mano, kad labai svarbu geriau koordinuoti nacionalinių kompetentingų institucijų prašymus pašalinti turinį; pabrėžia, kad neteisėtas turinys turėtų būti pašalintas iš jo prieglobos vietos; pabrėžia, kad tokiems nurodymams turėtų būti taikomos teisinės apsaugos priemonės, siekiant užkirsti kelią piktnaudžiavimui ir užtikrinti visapusišką pagarbą pagrindinėms teisėms; pabrėžia, kad kompetentingų institucijų prašymai dėl turinio pašalinimo turėtų būti konkretūs ir kad juose turėtų būti aiškiai nurodytas pašalinimo teisinis pagrindas; pabrėžia, kad paslaugų teikėjams, kurie nesilaiko teisėtų nurodymų, turėtų būti taikomas veiksmingas priežiūros ir vykdymo užtikrinimo mechanizmas, įskaitant sankcijas, proporcingas jų veiklos bei techniniams pajėgumams;

31. primena, kad teisiškai negalima reikalauti jog skaitmeninių paslaugų teikėjai teisėsaugos tikslais saugotų savo naudotojų ar abonentų asmens duomenis, išskyrus, kai nepriklausoma kompetentinga institucija, visapusiškai laikydamasi Sąjungos teisės ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktikos, nurodo tikslingai juos saugoti; taip pat primena, kad toks duomenų saugojimas turėtų apsiriboti tuo, kas tikrai būtina atsižvelgiant į saugotinų duomenų kategorijas, susijusias ryšio priemones, atitinkamus asmenis ir patvirtintą saugojimo laikotarpį;

32. mano, kad siekiant apsaugoti pagrindines teises Skaitmeninių paslaugų akte turėtų būti nustatytos taisyklės, kuriomis būtų siekiama užtikrinti, kad skaitmeninių paslaugų teikėjų nustatytos paslaugų teikimo sąlygos būtų aiškios, skaidrios, sąžiningos ir o naudotojai su jomis galėtų susipažinti paprastu ir prieinamu būdu; apgailestauja, kad kai kurių turinio platformų paslaugų teikimo sąlygos tokios, jog teisėsaugos pareigūnai turi naudoti asmenines sąskaitas tam tikriems skundams tirti, o tai kelia grėsmę tiek šiems tyrimams, tiek asmenų saugumui, ragina valstybes nares veiksmingiau koordinuoti veiksmus, susijusius su teisėsaugos veiksmais dėl pažymėto neteisėto turinio; primena, kad bet koks nepriklausomos kompetentingos institucijos reikalavimas pašalinti turinį turi būti visada pagrįstas įstatymu, o ne paslaugų teikėjo nustatytomis paslaugų teikimo sąlygomis;

33. ragina Komisiją užtikrinti, kad naudotojai galėtų internete susipažinti su įvairiu ir kokybišku turiniu, taip užtikrinant tinkamą piliečių informavimą; tikisi, jog Skaitmeninių paslaugų aktu bus užtikrinta, kad kokybiškas turinys būtų lengvai prieinamas ir lengvai randamas trečiųjų šalių platformose, kad turinį šalinant būtų laikomasi žmogaus teisių standartų ir kad būtų apsiribojama turiniu, kurio neteisėtumas nekelia abejonių arba kurį neteisėtu pripažino nepriklausoma kompetentinga institucija; pabrėžia, jog teisėtai negalima reikalauti, kad teisėtas turinys būtų pašalintas ar užblokuotas;

34. remia aktyvesnį valstybių narių, kompetentingų valdžios institucijų ir susijusių suinteresuotųjų subjektų dialogą siekiant rengti, vertinti ir tobulinti privalomos teisinės galios neturinčias priemones, pvz., ES masto Kovos su dezinformacija praktikos kodeksą, kad būtų toliau kovojama su įvairių kategorijų žalingu turiniu, įskaitant dezinformaciją; tikisi, kad Komisija parengs gaires, į kurias bus įtrauktos griežtesnės skaidrumo taisyklės, reglamentuojančios turinio moderavimą, ir reklamos politiką, konkrečioje priemonėje, pridėtoje prie Skaitmeninių paslaugų akto, siekiant užtikrinti,

kad teisėto turinio pašalinimas ir blokavimas remiantis sutartinėmis sąlygomis būtų kuo labiau apriboti; toliau ragina Komisiją nustatyti sistemą, kurioje būtų draudžiama platformoms taikyti antro lygio kontrolę turiniui, už kurį yra atsakingas žiniasklaidos paslaugos teikėjas ir kuriam taikomi specialūs standartai ir priežiūra;

35. be to, pabrėžia, kad naudotojams turėtų būti suteikta daugiau jų matomo turinio pasirinkimo ir kontrolės galimybių, įskaitant daugiau galimybių nustatyti, kaip turinys bus jiems reitinguojamas ir galimybę atsisakyti bet kokio turinio kuravimo; yra tvirtai įsitikinęs, kad tokių rekomendacinių sistemų struktūra ir veikimas turėtų būti naudotojui patogus ir visapusiškai skaidrus;

36. mano, kad tiek asmenine, tiek viešąja atskaitomybe ir įrodymais grindžiamai politikai formuoti reikia patikimų duomenų apie neteisėtos veiklos internete paplitimą ir kovą su ja, neteisėto turinio internete pašalinimą, taip pat patikimų duomenų apie interneto platformų naudojamus turinio kuravimo algoritmus;

37. atsižvelgdamas į tai ragina platformoms nustatyti pareigą kiekvienais metais teikti išsamias ir nuoseklias ataskaitas, proporcingas jų veiklos aprėpčiai ir veiklos pajėgumams, tiksliau, informaciją apie jų turinio moderavimo procedūras, įskaitant kovai su neteisėtu turiniu internete priimtas priemones ir standartizuotus duomenis apie pašalinto turinio kiekį, pagrindines teisines pašalinimo priežastis, gautų prašymų dėl turinio pašalinimo pobūdį ir motyvus, prašymų, kuriuos patenkinti atsisakyta, skaičių ir jų netenkinimo priežastis; pabrėžia, kad šios ataskaitos apie veiksmus, kurių imtasi per metus iki ataskaitos pateikimo, turėtų būti teikiamos iki kitų metų pirmojo ketvirčio pabaigos;

38. be to, ragina nustatyti nacionalinių valdžios institucijų pareigą kiekvienais metais viešai teikti ataskaitas, įskaitant standartizuotus duomenis apie prašymų pašalinti turinį skaičių ir jų teisinį pagrindą, prašymų pašalinti turinį, pagal kuriuos imtasi administracinių arba teisminių teisių gynimo priemonių, skaičių, šių procedūrų rezultatus, nurodant atvejus, kai nuspręsta, kad buvo neteisingai nustatyta, jog turinys ar veikla neteisėti, bendrą sprendimų skirti sankcijas skaičių ir informaciją apie skirtų sankcijų pobūdį;

39. reiškia susirūpinimą dėl susiskaidymo ir dokumentais pagristo priežiūros įstaigoms reikalingų finansinių ir žmogiškųjų išteklių trūkumo; ragina valstybes nares glaudžiau bendradarbiauti skaitmeninių paslaugų reguliavimo priežiūros srityje;

40. mano, kad siekiant garantuoti tinkamą Skaitmeninių paslaugų akto vykdymo užtikrinimą, šiame akte nustatytos laikymosi priežiūros funkcijos, procedūrinės garantijos ir skaidrumo pareigos bendroje skaitmeninėje rinkoje turi būti suderintos; atsižvelgdamas į tai, remia tvirtą ir griežtą vykdymo užtikrinimą, kurį vykdytų nepriklausoma ES priežiūros struktūra, turinti kompetenciją skirti baudas remdamasi aiškiai apibrėžtų kriterijų, pvz., proporcingumo, techninių ir organizacinių priemonių ir aplaidumo, vertinimu; mano, kad turėtų būti numatyta galimybė baudas nustatyti kaip įmonės bendros metinės apyvartos procentinę dalį;

41. pabrėžia, kad skaitmeninių paslaugų teikėjų vidaus politikos ir algoritmų auditai turėtų būti atliekami deramai paisant Sąjungos teisės, visų pirma, paslaugų naudotojų pagrindinių teisių, atsižvelgiant į nediskriminavimo ir saviraiškos bei informacijos laisvės svarbą atviroje ir demokratinėje visuomenėje ir neskelbiant komerciniu požiūriu slaptų duomenų; primygtinai ragina gavus skundą arba priežiūros institucijų iniciatyva įvertinti, ar skaitmeninių paslaugų teikėjai platina turinį ir kaip jie tai daro, pavyzdžiui, naudodami rekomendavimo sistemas ir optimizavimo galimybes, tokias kaip automatinis pildymas ir pagrindinės tendencijos;

42. mano, kad platformų ir kompetentingų institucijų parengtos skaidrumo ataskaitos turėtų būti prieinamos viešai ir analizuojamos siekiant nustatyti struktūrines šalinimo, nustatymo ir blokavimo tendencijas ES lygmeniu;

43. pabrėžia, kad svarbu įgalinti naudotojus užsitikrinti, kad būtų paisoma jų pagrindinių teisių internete, be kita ko, taikant lengvai prieinamas, nešališkas, skaidrias, veiksmingas ir nemokamas skundų nagrinėjimo procedūras, pranešimo apie neteisėtą turinį ir nusikalstamą fizinių asmenų ir įmonių elgesį mechanizmus, teisių gynimo ir švietimo priemones bei didinant informuotumą duomenų apsaugos ir vaikų saugumo internete klausimais;

2020 m. spalio 20 d., antradienis

44. mano, jog atsižvelgiant į patirtį, matyti, kad siekis šalinti laisvo skaitmeninių paslaugų judėjimo kliūtis ir užkirsti kelią naujų nepagrįstų nacionalinių kliūčių atsiradimui pasitvirtino siekiant sudaryti sąlygas inovatyviam verslo modeliui suklestėti ir bendrąjai skaitmeninei rinkai sutvirtinti, taip pat kad toliau vadovaujantis šiuo požiūriu bus mažinamas vidaus rinkos susiskaidymas; be to, mano, kad vadovaujantis Skaitmeninių paslaugų aktu gali būti sudaromos galimybės piliečiams gilinti žinias ir ugdyti įgūdžius skaitmeninimo srityje, sykiu užtikrinant aukšto lygio vartotojų apsaugą, taip pat pasirūpinant saugumu internete;

45. pabrėžia suderintų esminio saugumo kibernetinėje erdvėje standartų būtinybę, kad piliečiai pajustų visą skaitmeninių paslaugų teikiamą naudą; todėl pažymi, kad valstybės narės turi nedelsdamos imtis suderintų veiksmų, siekdamos užtikrinti pagrindinę kibernetinę higieną ir neleisti, kad kibernetinėje erdvėje iškiltų pavojai, kurių galima išvengti, be kita ko imdamosi teisėkūros priemonių;

46. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.